

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002 Julkaistu Helsingissä 27 päivänä joulukuuta 2002 N:o 1198—1206

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1198	Laki rikoslain 23 luvun muuttamisesta	4811
1199	Laki tieliikennelain 76 §:n muuttamisesta	4814
1200	Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta vapauttamisesta eräissä kunnissa vuosina 2003—2005 .	4815
1201	Laki kirkkolain muuttamisesta	4818
1202	Kirkolliskokouksen päätös kirkkojärjestyksen muuttamisesta	4820
1203	Laki teknologian kehittämiskeskuksesta annetun lain 6 §:n kumoamisesta	4822
1204	Laki sotilasvammalain 6 §:n muuttamisesta	4823
1205	Valtioneuvoston asetus metsäkeskuksista	4824
1206	Ulkoasiainministeriön asetus ulkoasiainministeriön suoritteiden maksuista annetun asetuksen 6 §:n muuttamisesta	4826

N:o 1198

Laki

rikoslain 23 luvun muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 23 luvun 3—7 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 545/1999, sekä
lisätään 23 luvun 12 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1094/2002, uusi 1 a kohta seuraavasti:

3 §

Rattijuopumus

Joka kuljettaa moottorikäyttöistä ajoneuvoa tai raitiovaunua nautittuaan alkoholia niin, että hänen verensä alkoholipitoisuus ajon aikana tai sen jälkeen on vähintään 0,5 promillea tai että hänellä tällöin on vähintään 0,22 milligrammaa alkoholia litrassa uloshengitysilmaa, on tuomittava *rattijuopumuksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi.

Rattijuopumuksesta tuomitaan myös se, joka kuljettaa moottorikäyttöistä ajoneuvoa

tai raitiovaunua käytettyään huumausainetta niin, että hänen veressään on ajon aikana tai sen jälkeen käytetyn huumausaineen vaikuttavaa ainetta tai sen aineenvaihduntatuotetta. Tämän momentin säännöstä ei kuitenkaan sovelleta, jos mainittu aine tai aineenvaihduntatuote on peräisin lääkevalmisteesta, jota kuljettajalla on ollut oikeus käyttää.

Rattijuopumuksesta tuomitaan niin ikään se, joka kuljettaa moottorikäyttöistä ajoneuvoa tai raitiovaunua käytettyään muuta huumaavaa ainetta kuin alkoholia taikka tällaista ainetta ja alkoholia niin, että hänen kykynsä tehtävän vaatimiin suorituksiin on huonontunut.

HE 90/2002
LaVM 21/2002
EV 199/2002

4 §

Törkeä rattijuopumus

Jos rattijuopumuksessa

1) rikoksentehtäjän veren alkoholipitoisuus on vähintään 1,2 promillea tai hänellä on vähintään 0,53 milligrammaa alkoholia litrassa uloshengitysilmaa, tai

2) rikoksentehtäjän kyky tehtävän vaatimiin suorituksiin on tuntuvasti huonontunut taikka

3) rikoksentehtäjä on käyttänyt muuta huumavaa ainetta kuin alkoholia tai tällaista ainetta ja alkoholia niin, että hänen kykynsä tehtävän vaatimiin suorituksiin on tuntuvasti huonontunut,

ja olosuhteet ovat sellaiset, että rikos on omiaan aiheuttamaan vaaraa toisen turvallisuudelle, rikoksentehtäjä on tuomittava *törkeästä rattijuopumuksesta* vähintään 60 päiväsakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

5 §

Vesiliikennejuopumus

Joka ohjailee alusta tai toimii aluksessa sen kulun turvallisuuteen olennaisesti vaikuttavassa tehtävässä

1) nautittuaan alkoholia niin, että hänen verensä alkoholipitoisuus tehtävän aikana tai sen jälkeen on vähintään 1,0 promillea tai että hänellä tällöin on vähintään 0,44 milligrammaa alkoholia litrassa uloshengitysilmaa tai että hänen kykynsä tehtävän vaatimiin suorituksiin on huonontunut, tai

2) käytettyään muuta huumavaa ainetta kuin alkoholia tai tällaista ainetta ja alkoholia niin, että hänen kykynsä tehtävän vaatimiin suorituksiin on huonontunut,

ja olosuhteet ovat sellaiset, että teko on omiaan aiheuttamaan vaaraa toisen turvallisuudelle, on tuomittava *vesiliikennejuopumuksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Vesiliikennejuopumuksesta ei kuitenkaan tuomita silloin, kun ohjailtavana on ollut soutuvene, purjejolla tai niihin rinnastettava vesikulkuneuvo tai kun 1 momentissa tarkoitettu tehtävä on ollut tällaisessa aluksessa.

6 §

Ilmaliikennejuopumus

Joka ohjaa ilma-alusta tai toimii sen miehistön jäsenenä tai muussa lentoturvallisuustehtävässä nautittuaan alkoholia niin, että hänen verensä alkoholipitoisuus tehtävän aikana tai sen jälkeen on vähintään 0,5 promillea tai että hänellä tällöin on vähintään 0,22 milligrammaa alkoholia litrassa uloshengitysilmaa tai että hänen kykynsä tehtävän vaatimiin suorituksiin on huonontunut, on tuomittava *ilmaliikennejuopumuksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Ilmaliikennejuopumuksesta tuomitaan myös se, joka ohjaa ilma-alusta tai toimii sen miehistön jäsenenä tai muussa lentoturvallisuustehtävässä käytettyään huumausainetta niin, että hänen veressään on tehtävän aikana tai sen jälkeen käytetyn huumausaineen vaikuttavaa ainetta tai sen aineenvaihduntatuotetta. Tämän momentin säännöstä ei kuitenkaan sovelleta, jos mainittu aine tai aineenvaihduntatuote on peräisin lääkevalmisteesta, jota tehtävää suorittavalla on ollut oikeus käyttää.

Ilmaliikennejuopumuksesta tuomitaan niin ikään se, joka toimii 1 ja 2 momentissa mainitussa tehtävässä käytettyään muuta huumavaa ainetta kuin alkoholia tai tällaista ainetta ja alkoholia niin, että hänen kykynsä tehtävän vaatimiin suorituksiin on huonontunut.

7 §

Junaliikennejuopumus

Joka kuljettaa junaa tai toimii muussa junaturvallisuuteen olennaisesti vaikuttavassa tehtävässä nautittuaan alkoholia niin, että hänen verensä alkoholipitoisuus tehtävän aikana tai sen jälkeen on vähintään 0,5 promillea tai että hänellä tällöin on vähintään 0,22 milligrammaa alkoholia litrassa uloshengitysilmaa tai että hänen kykynsä tehtävän vaatimiin suorituksiin on huonontunut, on tuomittava *junaliikennejuopumuksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Junaliikennejuopumuksesta tuomitaan myös se, joka kuljettaa junaa tai toimii muussa junaturvallisuuteen olennaisesti vaikuttavassa tehtävässä käytettyään huumausainetta niin, että hänen veressään on tehtävän aikana tai sen jälkeen käytetyn huumausaineen vaikuttavaa ainetta tai sen aineenvaihduntatuotetta. Tämän momentin säännöstä ei kuitenkaan sovelleta, jos mainittu aine tai aineenvaihduntatuote on peräisin lääkevalmisteesta, jota tehtävää suorittavalla on ollut oikeus käyttää.

Junaliikennejuopumuksesta tuomitaan niinkään se, joka toimii 1 ja 2 momentissa mainitussa tehtävässä käytettyään muuta huumavaa ainetta kuin alkoholia tai tällaista

ainetta ja alkoholia niin, että hänen kykynsä tehtävän vaatimiin suorituksiin on huonontunut.

12 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

— — — — —
1 a) *huumausaineella* huumausainelaisa (1289/1993) tarkoitettua huumausainetta;
— — — — —

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2003.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 1199

L a k i**tieliikennelain 76 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 3 päivänä huhtikuuta 1981 annetun tieliikennelain (267/1981) 76 §, sellaisena
kuin se on laissa 546/1999, seuraavasti:

76 §

Perusteet väliaikaiseen ajokieltoon määräämiselle

Poliisimies voi määrätä ajo-oikeuden haltijan väliaikaiseen ajokieltoon ja ottaa ajokortin haltuunsa:

1) jos on todennäköistä syytä epäillä hänen syyllistyneen rikoslain 23 luvun 3 §:n 1 momentissa tai 4 §:ssä tarkoitettuun rattijuopumusrikokseen;

2) jos on syytä epäillä hänen syyllistyneen törkeään liikenneturvallisuuden vaarantamiseen tai rikoslain 23 luvun 3 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettuun rattijuopumusrikokseen;

3) jos on todennäköistä, että edellytykset ajokiellon määräämiselle 75 §:n 2 momentin 3—6 kohdan tai 3 momentin nojalla ovat olemassa; tai

4) jos on ilmeistä, että ajo-oikeuden haltijan ajokyky on sairauden, vian tai muun sellaisen syyn vuoksi siinä määrin heikentynyt, että siitä aiheutuu ajon jatkuessa olennaista vaaraa muulle liikenteelle eikä terveydentilan selvittämistä 73 §:n 2 momentin mukaisesti voida tästä syystä pitää yksinään riittävänä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2003.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 1200

L a k i**työnantajan sosiaaliturvamaksusta vapauttamisesta eräissä kunnissa vuosina 2003—2005**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Sen estämättä, mitä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa (366/1963) säädetään velvollisuudesta suorittaa työnantajan sosiaaliturvamaksu, yksityinen työnantaja ja valtion liikelaitoksista annetussa laissa (627/1987) tarkoitettu valtion liikelaitos saa tässä laissa säädettyillä edellytyksillä kolmen vuoden kokeiluajaksi vapautuksen velvollisuudesta suorittaa työnantajan sosiaaliturvamaksua (*maksuvapautus*).

2 §

Maksuvapautusta koskevan kokeilun tarkoituksena on selvittää 1 §:ssä tarkoitetuille työnantajille annettavan maksuvapautuksen vaikutusta työllisyyteen ja työnantajien työllistämisedellytyksiin 3 §:ssä tarkoitetuissa kunnissa.

3 §

Tätä lakia sovelletaan 1 §:ssä tarkoitettuun työnantajaan, jolla on tuloverolain (1535/1992) 13 a §:ssä tarkoitettu kiinteä toimipaikka jossakin seuraavista kunnista (*kokeilualue*):

1) Lapin lääni: Enontekiö, Inari, Kemijärvi, Kittilä, Kolari, Muonio, Pelkosenniemi, Pello, Posio, Salla, Savukoski, Sodankylä, Utsjoki tai Ylitornio;

2) Oulun lääni: Hailuoto; tai

3) Länsi-Suomen lääni: Houtskari, Iniö, Korppoo, Nauvo tai Velkua.

Maksuvapautus koskee vain kokeilualueella sijaitsevan kiinteän toimipaikan työntekijöille maksettujen palkkojen perusteella määräytyvää työnantajan sosiaaliturvamaksua. Kotitaloustyönantaja on oikeutettu maksuvapautukseen, jos työ suoritetaan kokeilualueella.

4 §

Yritystoimintaa harjoittavan työnantajan tämän lain nojalla maksuvapautuksen muodossa saama tuki on EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen annetun komission asetuksen (EY) N:o 69/2001 mukaista tukea (*de minimis -tuki*). Maksuvapautuksen muodossa annettavan tuen ja yritystoimintaa harjoittavan työnantajan mahdollisesti saaman muun *de minimis* -tuen yhteismäärä ei saa kolmen vuoden ajanjaksolla ylittää 100 000 euroa.

Yritystoimintaa harjoittavan työnantajan tämän lain nojalla tekemien maksuvapautusvähennysten määrä ei saa ylittää 30 000 euroa kultakin palkanmaksuvuodelta määräytyvästä sosiaaliturvamaksusta.

HE 120/2002
HaVM 11/2002
PeVL 39/2002
EV 200/2002

Komission asetus (EY) N:o 69/2001 (32001R0069); EYVL N:o L 10, 13.1.2001, s. 30

5 §

Maksuvapautukseen ei kuitenkaan ole oikeutettu sellainen työnantaja, jonka pääasiallinen toimiala liikevaihdon perusteella on:

- 1) liikenne;
- 2) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteessä I tarkoitettujen maatalous-, kalastus- ja muiden tuotteiden tuottaminen, jalostaminen tai kaupan pitäminen; tai
- 3) kivihiilen tuotanto.

6 §

Työnantajan on maksuvapautuksen saadaksesen tehtävä verovirastolle aloittamisilmoitus. Ilmoituksessa on annettava tieto työnantajan toimialasta, kotipaikasta, kokeilualueen kunnassa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta ja sen työntekijöiden lukumäärästä, kyseisessä toimipaikassa ilmoitusta edeltävän kalenterivuoden aikana maksettujen palkkojen ja niiden perusteella suoritettavan työnantajan sosiaaliturvamaksun määrästä, ilmoitusta edeltävän kolmen vuoden aikana työnantajalle myönnettyistä ja maksetuista de minimis-tuista sekä Verohallituksen määräämät muut tarvittavat tiedot.

Työnantaja on velvollinen välittömästi ilmoittamaan verovirastolle, jos muut kuin työntekijöiden, palkkojen tai sosiaaliturvamaksun määrää koskevat aloittamisilmoituksen tiedot kokeiluajana muuttuvat.

Työnantaja vastaa antamiensa tietojen oikeellisuudesta. Työnantaja on vapautukseen oikeuttavien edellytysten lakatessa velvollinen suorittamaan työnantajan sosiaaliturvamaksun siten kuin työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa säädetään.

7 §

Toimivaltainen verovirasto on työnantajan kotipaikan verovirasto.

Lapin, Pohjois-Pohjanmaan ja Varsinais-Suomen työvoima- ja elinkeinokeskukset antavat pyynnöstä Verohallitukselle ja toimivaltaiselle verovirastolle tietoja 4 ja 5 §:n soveltamisen perusteista sekä avustavat maksuvapautusta koskevan kokeilun tiedottamisessa kokeilun piiriin kuuluville työnantajille.

8 §

Työnantaja saa oma-aloitteisesti ilman eri päätöstä tehdä maksuvapautusvähennyksen

sen palkanmaksukuukauden sosiaaliturvamaksusta, jona 6 §:ssä tarkoitettu aloittamisilmoitus on jätetty verovirastolle. Maksuvapautus koskee kuitenkin aikaisintaan tammikuussa 2003 maksettujen palkkojen perusteella määräytyvää työnantajan sosiaaliturvamaksua.

Verovirasto voi erityisestä syystä päättää, että maksuvapautus tulee voimaan aloittamisilmoituksen jättämiskuukautta aikaisemmasta ajankohdasta, kuitenkin niin, että se koskee aikaisintaan tammikuussa 2003 maksettujen palkkojen perusteella määräytyvää työnantajan sosiaaliturvamaksua.

9 §

Jos työnantajalla ei ole tämän lain mukaan oikeutta maksuvapautukseen tai osaan siitä, työnantajan sosiaaliturvamaksun jälkikäteen tapahtuvaan perimiseen työnantajalta ja maksunlisäykseen sovelletaan, mitä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 10, 11 ja 14 §:ssä säädetään.

10 §

Työnantajan on ilmoitettava verovirastolle maksuvapautusvähennysten määrät ja muut Verohallituksen edellyttämät tiedot ennakkoperintälain (1118/1996) 33 §:ssä tarkoitettulla vuosi-ilmoituksella tai muulla Verohallituksen vahvistaman kaavan mukaisella ilmoituksella.

Säännöllisesti palkkoja maksavan työnantajan on merkittävä maksuvapautusvähennysten määrät myös ennakkoperintälain 32 §:ssä tarkoitettuun valvontailmoitukseen.

11 §

Palkkakirjanpidosta on voitava palkansääjittain todeta maksuvapautukseen oikeuttava palkkojen määrä Verohallituksen määräämällä tavalla. Palkkakirjanpitoa on säilytettävä tältä osin 10 vuotta siitä, kun maksuvapautus on työnantajan kohdalla tullut 8 §:n mukaisesti voimaan.

12 §

Tässä laissa tarkoitettuun maksuvapautukseen sovelletaan, mitä ennakkoperintälain 37 §:ssä säädetään verotarkastuksesta ja tiedonantovelvollisuudesta.

13 §

Verovirastolla ja Verohallituksella on oikeus salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä saada pyynnöstä muilta viranomaisilta maksutta tiedot työnantajan kotipaikasta, toimipaikkojen sijainnista ja toimialasta sekä yritystoimintaa harjoittavalle työnantajalle myönnettystä ja maksetusta de minimis -tuesta samoin kuin maksuvapautuksen edellytysten selvittämistä varten välttämättömät muut tiedot.

Sen lisäksi, mitä viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) ja verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetussa laissa (1346/1999) säädetään tietojen luovuttamisesta, verovirastolla ja Verohallituksella on salassapitosäännösten ja muiden tietojen saantia koskevien rajoitusten estämättä oikeus pyynnöstä luovuttaa:

1) sosiaali- ja terveysministeriölle tiedot, joita tarvitaan maksuvapautusta koskevan kokeilun arvioinnissa ja seurannassa sekä tiedot, joita tarvitaan Kansaneläkelaitokselle maksettavien valtionosuuksien arvioinnissa;

2) muille de minimis -tukia myöntäville viranomaisille tiedot yritystoimintaa harjoittavan työnantajan saamista de minimis -tuista;

3) toimivaltaiselle Euroopan unionin toimielimelle tai unionin muulle elimelle tiedot de minimis -tukena myönnettävästä maksuvapautuksesta, jos Euroopan yhteisön lainsäädännössä tai muussa Suomen jäsenyyteen Euroopan unionissa liittyvässä velvoitteessa sitä edellytetään.

Verovirasto ja Verohallitus luovuttavat 2 momentin 1—3 kohdassa tarkoitetut tiedot maksutta.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

14 §

Veroviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta vastaavasti kuin työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 17 §:ssä säädetään.

15 §

Verohallitus voi antaa maksuvapautuksen perusteita, menettelyä ja valvontaa koskevia tarkempia ohjeita.

16 §

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, noudatetaan soveltuvin osin työnantajan sosiaaliturvamaksusta annettua lakia.

17 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003 ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2005.

Tätä lakia sovelletaan vuosina 2003—2005 maksettavien palkkojen perusteella määräytyvään työnantajan sosiaaliturvamaksuun. Maksuvapautus koskee ensimmäisen kerran tammikuussa 2003 maksettujen palkkojen perusteella määräytyvää helmikuussa 2003 suoritettavaksi tulevaa sosiaaliturvamaksua ja viimeisen kerran joulukuussa 2005 maksettujen palkkojen perusteella määräytyvää tammikuussa 2006 suoritettavaksi tulevaa sosiaaliturvamaksua.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Alue- ja kuntaministeri *Martti Korhonen*

N:o 1201

L a k i**kirkkolain muuttamisesta**

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Kirkolliskokouksen ehdotuksen ja eduskunnan päätöksen mukaisesti *muutetaan* 26 päivänä marraskuuta 1993 annetun kirkkolain (1054/1993) 9 luvun 3 §:n 1 kohta ja 13 luvun 6 §:n 1 momentin 2 kohta sekä *lisätään* 6 lukuun uusi 4 a § ja 22 lukuun uusi 10 § seuraavasti:

6 luku

Viranhaltijat ja työntekijät

4 a §

Rekisteriotteen esittäminen nähtäväksi

Virkaan nimittämisen tai virkasuhteeseen ottamisen edellytyksenä on lasten kanssa työskentelevien rikostaustan selvittämisestä annetun lain (504/2002) 2 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa, että henkilö on toimittanut viran täyttävän viranomaisen pyynnöstä nähtäväksi rikosrekisterilain (770/1993) 6 §:n 2 momentissa tarkoitetun otteen rikosrekisteristä. Jollei virkaa täytettäessä ole käytettävissä rikosrekisteriotetta, päätös on tehtävä ehdollisena ja valinnan vahvistaminen on ratkaistava vasta sitten, kun ote on esitetty. Virkaan ehdollisesti valitun on esitettävä nähtäväksi rikosrekisteriote viimeistään 30 päivän tai viran täyttävän viranomaisen erityisestä syystä myöntämän pidemmän määräajan kuluessa valitsemispäätöksen tiedoksisaannista lukien uhalla, että valinta muutoin raukeaa. Valinnan vahvista-

misesta tai sen raukeamisesta päättää ehdollisen valinnan suorittanut viranomainen tai vahvistamisesta asianomainen alempi täytäntöönpaneva viranomainen.

9 luku

Kirkkovaltuusto

3 §

Määräenemmistö

Päätöksen tekemiseen vaaditaan, että vähintään kaksi kolmannelle saapuvilla olevista ja enemmän kuin puolet kaikista valtuuston jäsenistä sitä kannattaa asioissa, jotka koskevat

1) kirkon ja siihen kuuluvien rakennusten tai siunauskappelin rakentamista tai 14 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua korjaamista sekä kappelin, seurakuntatalon, seurakunnan virastotalon tai leiri- ja kurssikeskuksen rakentamista taikka hautausmaan perustamista tai laajentamista;

13 luku

Seurakuntajaon muuttaminen

6 §

Poikkeukset jakoperusteesta

Omaisuuksien jaossa edellä 5 §:n 2 momentissa mainitussa tapauksessa on jakoperusteista poiketen ja jakoon ottamatta

2) annettava sellainen muu kirkko, kappeli, seurakuntatalo, hautausmaa tai muunlainen kiinteistö taikka rakennus, joka yksinomaan tai pääasiallisesti palvelee jotakin aluetta, sille seurakunnalle, johon alue tulee kuulumaan.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

22 luku

Kirkkohallitus, kirkon keskusrahasto ja kirkon sopimusvaltuuskunta

10 §

Vakuutusvalvonta

Kirkon keskusrahaston eläkerahaston sijoitustoimintaa valvoo Vakuutusvalvontavirasto. Valvontamaksusta säädetään erikseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Kulttuuriministeri *Kaarina Dromberg*

N:o 1202

Kirkolliskokouksen päätös kirkkojärjestyksen muuttamisesta

Annettu Turussa 16 päivänä toukokuuta 2002

Kirkolliskokouksen päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä marraskuuta 1991 annetun kirkkojärjestyksen (1055/1993) 2 luvun 9 §:n 2 momentti, 16 §:n 1 momentti, 19 §:n 2 momentti ja 22 §:n 1 momentti, 9 luvun 7 §, 14 luvun otsikko ja 12 §:n 1 momentti; sekä
lisätään 14 lukuun siitä kirkolliskokouksen päätöksellä 10.11.1994/1692/1995 kumotun 3 §:n tilalle uusi 3 § seuraavasti:

2 luku

Kirkon pyhät toimitukset

B. Ehtoollinen

9 §

Ehtoollista saadaan viettää, paitsi kirkossa, seurakunnan siunauskappelissa ja kappelissa, myös muussa paikassa, jonka tuomiokapituli on kirkkoneuvoston tai seurakuntaneuvoston esityksestä tähän tarkoitukseen hyväksynyt.

C. Kaste

16 §

Kaste toimitetaan kirkossa, kappelissa, kotona tai muualla sen mukaan kuin pappi ja asianosaiset siitä sopivat.

D. Avioliittoon vihkiminen

19 §

Vihkiminen toimitetaan kirkossa, kappelissa

sa tai muualla, sen mukaan kuin vihittävät siitä sopivat papin kanssa.

E. Hautaan siunaaminen

22 §

Hautaan siunaamisen toimittaa pappi kirkossa tai siunauskappelissa, kappelissa, haudalla taikka vainajan kotona sen mukaan kuin asianomaiset siitä papin kanssa sopivat.

9 luku

Kirkkoneuvosto

7 §

Jos kirkkoherra ja kirkkoneuvosto ovat eri mieltä jumalanpalvelusta, kirkollista toimistusta, kirkon, siunauskapelin tai kapelin käyttöä taikka seurakunnan päätettävissä olevia kolehteja koskevasta kysymyksestä, asia on saatettava tuomiokapitulin ratkaistavaksi.

14 luku

Kirkko ja kappeli sekä niiden käyttö

2 §

Uusi kirkko on vihittävä Jumalalle pyhitetyksi huoneeksi. Kun kirkko on vihitty, sitä saa käyttää vain sen pyhyyteen soveltuviin tarkoituksiin. Kirkon käyttämisestä päättävät kirkkoherra ja kirkkoneuvosto tai seurakuntaneuvosto yhdessä. Kirkkoherra valvoo kirkon käyttöä.

Turussa 16 päivänä toukokuuta 2002

Kirkolliskokouksen puolesta

Jukka Paarma

arkkipiispa

3 §

Seurakunnalla voi olla jumalanpalvelusten pitämistä, muuta hartauselämää ja kirkollisia toimituksia varten kappeleita. Kappelista on soveltuvin kohdin voimassa, mitä 2 §:n 1 momentissa säädetään kirkosta.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Kari Ventä
kirkolliskokouksen
sihteeri

N:o 1203

L a k i

teknologian kehittämiskeskuksesta annetun lain 6 §:n kumoamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan teknologian kehittämiskeskuksesta 7 päivänä toukokuuta 1993 annetun lain (429/1993) 6 §.

Tätä lakia sovelletaan niihin kehittämiskeskuksen rahoitusasioissa tekemiin päätöksiin, jotka tehdään lain voimaantulon jälkeen.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1204

L a k i

sotilasvammalain 6 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä toukokuuta 1948 annetun sotilasvammalain (404/1948) 6 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1225/1993, seuraavasti:

6 §

Vahingoittuneelle tai sairastuneelle, jonka työkyvyttömyysaste on vähintään 25 prosenttia, korvataan sosiaalihuoltolain (710/1982) 17 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaisista kotipalveluista, 4 kohdan mukaisista asumispalveluista ja 7 kohdan mukaisesta omaishoidon tuesta sekä kansanterveyslain (66/1972) 14 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisista sairaanhoidon palveluista aiheu-

tuneet kustannukset. Palvelu- tai tukiasunnosta perittävää vuokraa tai vastaavaa maksua ei kuitenkaan korvata. Kotipalvelujen, asumispalvelujen ja omaishoidon tuen korvaamisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1205

Valtioneuvoston asetus metsäkeskuksista

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1474/1995) 2 §:n 2 ja 3 momentin nojalla:

1 §

Metsäkeskusten lukumäärä, nimet ja toimialueet

Metsäkeskusten lukumäärä, nimet ja toimialueet ovat seuraavat:

1) *Rannikon metsäkeskuksen* toimialueeseen kuuluvat Uudenmaan maakunnan alueesta Espoo, Hanko, Helsinki, Inkoo, Karjaa, Kauniainen, Kirkkonummi, Pohja, Siuntio, Tammisaari ja Vantaa, Varsinais-Suomen maakunnan alueesta Dragsfjärd, Houtskari, Iniö, Kemiö, Korppoo, Nauvo, Parainen ja Västanfjärd, Itä-Uudenmaan maakunnan alue lukuun ottamatta Askolan ja Myrskylän kuntia sekä Pohjanmaan maakunnan alue lukuun ottamatta Isokyrön, Laihian ja Vähäkyrön kuntia sekä Keski-Pohjanmaan maakunnan alueesta Kokkolan kaupunki;

2) *Lounais-Suomen metsäkeskuksen* toimialue muodostuu Varsinais-Suomen maakunnan alueesta lukuun ottamatta 1 kohdassa mainittuja Rannikon metsäkeskuksen toimialueeseen kuuluvia kuntia sekä Satakunnan maakunnan alueesta;

3) *Hämeen-Uudenmaan metsäkeskuksen* toimialue muodostuu Uudenmaan maakunnan alueesta lukuun ottamatta 1 kohdassa mainittuja Rannikon metsäkeskuksen toimialuee-

seen kuuluvia kuntia, Itä-Uudenmaan maakunnan alueeseen kuuluvista Askolan ja Myrskylän kunnista sekä

Kanta-Hämeen ja Päijät-Hämeen maakuntien alueista;

4) *Kaakkois-Suomen metsäkeskuksen* toimialue muodostuu Kymenlaakson ja Etelä-Karjalan maakuntien alueista;

5) *Pirkanmaan metsäkeskuksen* toimialue muodostuu Pirkanmaan maakunnan alueesta;

6) *Etelä-Savon metsäkeskuksen* toimialue muodostuu Etelä-Savon maakunnan alueesta;

7) *Etelä-Pohjanmaan metsäkeskuksen* toimialue muodostuu Etelä-Pohjanmaan maakunnan alueesta, Pohjanmaan maakunnan alueeseen kuuluvista Isokyrön, Laihian ja Vähäkyrön kunnista sekä Keski-Pohjanmaan maakunnan alueesta lukuun ottamatta Kokkolan kaupunkia;

8) *Keski-Suomen metsäkeskuksen* toimialue muodostuu Keski-Suomen maakunnan alueesta;

9) *Pohjois-Savon metsäkeskuksen* toimialue muodostuu Pohjois-Savon maakunnan alueesta;

10) *Pohjois-Karjalan metsäkeskuksen* toimialue muodostuu Pohjois-Karjalan maakunnan alueesta;

11) *Kainuun metsäkeskuksen* toimialue muodostuu Kainuun maakunnan alueesta;

12) *Pohjois-Pohjanmaan metsäkeskuksen* toimialue muodostuu Pohjois-Pohjanmaan maakunnan alueesta;

13) *Lapin metsäkeskuksen* toimialue muodostuu Lapin maakunnan alueesta.

2 §

Metsäkeskusten toimipaikat

Metsäkeskusten toimipaikat ovat seuraavat:

- 1) Rannikon metsäkeskuksen Espoo;
- 2) Lounais-Suomen metsäkeskuksen Turku;
- 3) Hämeen-Uudenmaan metsäkeskuksen Lahti;
- 4) Kaakkois-Suomen metsäkeskuksen Kotka;
- 5) Pirkanmaan metsäkeskuksen Tampere;
- 6) Etelä-Savon metsäkeskuksen Mikkeli;
- 7) Etelä-Pohjanmaan metsäkeskuksen Seinäjoki;
- 8) Keski-Suomen metsäkeskuksen Jyväskylä;

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2002

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

9) Pohjois-Savon metsäkeskuksen Kuopio;
10) Pohjois-Karjalan metsäkeskuksen Joensuu;

11) Kainuun metsäkeskuksen Kajaani;
12) Pohjois-Pohjanmaan metsäkeskuksen Oulu; sekä

13) Lapin metsäkeskuksen Rovaniemi.

3 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännös

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tällä asetuksella kumotaan metsäkeskuksesta 7 päivänä elokuuta 1997 annettu valtioneuvoston päätös (746/1997) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Tämän asetuksen voimaan tullessa Etelä-Savon metsäkeskuksessa vireillä olevat asiat, jotka koskevat Pohjois-Savon metsäkeskuksen toimialueeseen siirtyvää Kangaslammin kuntaa, käsitellään loppuun Etelä-Savon metsäkeskuksessa.

Hallitusneuvos Matti Setälä

N:o 1206

Ulkoasiainministerön asetus

ulkoasiainministeriön suoritteiden maksuista annetun asetuksen 6 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2002

Ulkoasiainministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkoasiainhallinnon suoritteiden maksuista annetun ulkoasiainministeriön asetuksen (948/2001) 6 §:n 4 momentti seuraavasti:

6 §

Oleskelulupa ja työlupa

Maksua ei peritä:

1) Suomeen akkreditoidun diplomaattisen ja siihen rinnastettavan edustuston sekä lähetetyn konsulin viraston henkilökuntaan kuulualta eikä hänen perheenjäseneltään;

2) vanhempansa matkustusasiakirjaan merkityltä lapselta;

3) henkilöltä, joka valtioneuvoston päätöksellä otetaan Suomeen pakolaisena, suojelun tarpeen vuoksi tai painavasta humanitaarisesta syystä; ja

4) kahdenvälisen sopimuksen perusteella tai muun kansainvälisen järjestelyn nojalla tapahtuvaan nuorison vaihto-ohjelmaan osallistuvilta henkilöiltä vastavuoroisuuden perusteella.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2002

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

Talousjohtaja Pekka Mattila